

„Miláčku, jsem těhotná, co by sis přál, aby to bylo?“
„Vtip.“

KAMENÁKY

Facebook je jako lednička. Chodiš tam každých deset minut, i když víš, že tam nic není.

Oznamuje tatínek rodině:
„Rodino, těšte se, letos o dovolené poletíme k moři...
Proč brečíš, Pepíčku?“
„Já s vámi nemůžu, já ještě neumím létat.“

Ilustrace Petr Urban

„A vy jste dvojčata?“
„Proč myslíte?“
„Že vás maminka oblékla stejně, jste sladcí.“
„Vystupte si a připravte si řidičský a technický průkaz.“

aneb Špalíček plný legrace počtvrté

Kameňáky aneb Špalíček plný legrace počtvrté

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.xyz.cz
www.albatrosmedia.cz

x·y·z

NAKLADATELSTVÍ

kolektiv

Kameňáky aneb Špalíček plný legrace počtvrté – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

KAMENÁKY

aneb Špalíček plný legrace

POČTVRTÉ

© NAKLADATELSTVÍ XYZ, 2019

Ilustrace © Petr Urban, 2019

Pictures © Victor Metelskyi; Oleksandra Hryva; Lyudmyla Kharlamova;
matsabe; Ksenyia Art; Zdenek Sasek; Dolly; mirrraz; greenga; VladisChern;
gst; nikiteev_konstantin; Egor Shilov; north100; Evgenyi Yatskov; sarahdesign;
AVA Bitter; WaveBallance; GeekClick; Gareth Cowlin; Mahmataya_Broha;
Cartoon Resource; Vhrsti / Schutterstock.com

ISBN tištěné verze 978-80-7597-333-7

ISBN e-knihy 978-80-7597-347-4 (1. zveřejnění, 2019)

TO JSTE MI ŠPATNĚ
ROZUMEL, DOKTORE ... MOBIL
MÁM U UCHA JÁ ... TEN CHLAP
MÁ NA UCHU AUTOMOBIL!

Uwe R. An

O DŮCHODCÍCH

Dědeček se rozhodl zhubnout a začal cvičit.

Upažit, připažit, upažit...

Po půl hodině se ho babička ptá: „Tak co, kolik jsi už shodil?“

„Dvě vázy.“

Jak poznáte, že jste opravdu staří?

Když začnete v učebnicích nacházet věci, které si pamatujete z novin.

Jede babka tramvaj a nad ní stojí děda, který pořád bubnuje holí do podlahy.

Babka to už nevydrží a nevrle povídá: „Musíte pořád třískat tou holí?“

„Musím,“ odpoví děda, „já si připomínám, že mám vystoupit v Bubenči.“

„Já zase jedu na Malou stranu,“ odpoví babka, „a taky tady neuchcávám.“

„Alois, zítra slavíme 25. výročí svatby. Já zabiju tu kropenatou slepici.“

„Proč? Ona za to přece nemůže.“

Nastoupí děti do autobusu a obsadí všechna místa. Přistoupí stařeček s hůlkou. Děti ho nepustí sednout, a tak musí stát. Autobus jede do zatáčky a stařeček se skácí na zem.

Jeden chlapec mu říká: „Kdybyste měl na té hůlce na spodu gumičku, tak byste nespádl.“

„Kdyby měl gumičku tvůj otec, tak by tu mohlo být o jedno volné místo k sezení víc.“

Pětasedmdesátiletý děda přijde k doktorovi na test plodnosti. Doktor mu dá lahvičku a řekne mu, ať ji přinese zítra aspoň z poloviny plnou.

Děda přijde druhý den, ale lahvička je úplně prázdná.

Doktor se ho ptá proč.

„Inu,“ řekne děda, „asi takto. Zkoušel jsem to pravou rukou, nic. Pak levou, nic. Pak oběma, nic. Poprosil jsem o pomoc manželku. Zkoušela to pravou rukou, nic. Zkoušela to levou rukou, nic. Zkoušela to oběma, nic. Pak to zkusila pusou. Se zubama, bez zubů, nic. Tak jsme zavolali sousedku a ta to taky zkoušela rukama, pusou a nic.“

„Cože, vy jste volali sousedku?“ zajíkl se doktor.

„Jo,“ odpověděl starý pán, „zkoušeli jsme to ze všech sil, ale to pitomý víčko jsme zkrátka neodšroubovali.“

„Michale, co jsi koupil babičce pod stromeček?“

„Fotbalový míč.“

„Fotbalový míč? Vždyť babička nehraje fotbal.“

„Právě proto. Ona mi koupila knížky.“

Přechází babička přes velmi frekventovanou silnici.
Uvidí ji strážník a povídá: „Tak co, babi, po přechodu
by to nešlo?“

„Ale šlo, synáčku, šlo, ale už není chuť.“

V noci někdo zaklepe na dveře a děda se ptá:

„Kdo tam?“

„Tady Jean Claude Van Dame.“

„Tak jděte všichni čtyři do prdele.“

Potkají se dva důchodci, baví se o všem možném
a najednou ten jeden povídá:

„Člověče, Ferenc, já mám hrozný problémy se spaním,
ne a ne usnout.“

„Tak to dělej jako já, počítám do tří a pak už tutově usnu.“

„Fakt, jo? Jen do tří?“

„No někdy teda i do půl čtvrtý.“

Babička říká ráno svému dospívajícímu vnukovi:

„Vnoučku můj, zase jsem ve snu lítala a vznášela
se jako na vlnách nad celým městem.“

„Babi,“ zlobí se vnuk, „kolikrát ti mám opakovat,
že tvoje tabletky jsou v té druhé krabičce?“

Přijde děda do vykřičeného domu a chce si užít.

Majitelka mu říká: „Dědo, vy už máte všechno za sebou.“

Děda na to: „Opravdu? A co jsem dlužný?“

Děda si zkouší v obchodě nové boty, a když si je nazouvá, uprdne si.

„Omlouvám se, opravdu je mi to trapné,“ prohodí směrem k prodavačce.

„To nic, dědo. Až vám řeknu, kolik stojí, tak se poserete.“

Povídají si dva důchodci.

„Mám problémy se zuby. V noci mě často tak moc bolí, že nemůžu spát. Stává se vám to taky?“

„Mně? Ne, já a moje zuby spíme odděleně.“

Vnučka je na prázdninách u svého nahluchlého dědy.

Jednou takhle vběhne do domu a nadšeně volá:

„Dědo! Představ si, na zahradě nám vyrostla takováhle mrkev a takováhle kedlubny!“

„A máš ho ráda, děvče?“

Babička vytýká vnučce, že chodí pozdě spát.

„To já, když jsem byla velká jako ty, tak jsem chodila spát se slepicema.“

„A jak ses, babičko, udržela na bidýlku?“

Filípek vyzve dědečka, aby zatřepal nohama.

„Co tě to napadlo, Filípku?“

„Tatínek říkal, že až zatřepeš nohama, tak budeme mít konečně hodně peněz.“

„Dědo, a kdy se u vás začala ta skleróza projevovat?“

„Když jsem jednou vylezl na babičku a zaboha jsem si nemohl vzpomenout proč.“

Babička přišla od kadeřnice, která jí hodně zkrátila vlasy.

Zálibně se prohlíží v zrcadle a potom se zeptá svého pětiletého vnoučka:

„Že už teď nevypadám jako babička?“

Vnouček si babičku prohlíží ze všech stran a konečně jí odpoví:

„Ne, babi, teď vypadáš jako děda.“

„Babi, jak jsi přijela?“

„Vlakem, jako vždycky.“

„Vidíš, tati? A ty jsi říkal, že ji přinesli všichni čerti.“

Ptá se vnuk dědy: „Dědo, neviděl jsi ty pilulky, co jsem měl na stole? Bylo na nich napsáno LSD.“

„Kašli na pilulky, vole, viděl jsi toho draka v kuchyni?“

Hrozně ošklivá babka se spoustou bradavic,
s křivýma zubama a ekzémem si vykračuje lesem se sovou
na rameni. Potká pohledného mládence a povídá:
„Když poznáš, co mám tady na rameni za zvíře, tak ti dám!“
Mládenec úplně zezelená děsem a vykřikne:
„Krokodýla!“
Babička se usměje:
„No, není to úplně přesné, ale uznám ti to.“

Povídají si dvě babky na návsi:
„Tak copak ta vaše vnučka dostala od toho Taliána?“
„No povídala, že prej syfilis.“
„A co to je?“
„No to nevím, paní, ale asi je to větší než Mercedes.“
„A jak to víte?“
„No protože říkala, že jestli to dopadne, jak myslí,
tak se v tom poveze celá vesnice.“

Na vesnici v sokolovně probíhá předvolební schůze.
Poslanec se dostal do varu:
„Ze světa je třeba vymýtit radikalismus, socialismus,
imperialismus, kapitalismus, komunismus, fašismus,
anarchismus...“
V tom se ze sálu ozve zoufalý hlas stařečka:
„A nešel by k tomu přibrat i revmatismus?“

Na lavičce v parku sedí pán. Na klíně má třiceticentimetrový dětský tenis a hraje si s ním. Přijde k němu druhý a říká:

„Jé, to je hezký tenis, kde jste to vzal?“

„Ále, tamhle sedí kouzelný dědeček a ten mi to vykouznil.“

Tak ten druhý jde za dědečkem a říká mu, že by chtěl plný pytel doláčů. Najednou se před ním objeví plný pytel.

Tak ho vezme, podívá se do něj a je naštvaný. Jde za pánem s tenisem a říká mu: „Prosím vás, vždyť ten děda je hluchej, já jsem chtěl pytel doláčů a mám pytel koláčů!“

A ten první povídá: „Já vím, snad si nemyslíte, že jsem chtěl třiceticentimetrový tenis?“

Důchodce si stěžuje:

„Mám stále větší potíže s pitím piva.“

„Copak, zdraví?“

„Kdepak, peníze!“

Babička potká malého kluka, který kouří.

„Chlapče, takový malý a už kouříš?“

„To já už dělal i jiný věci.“

„A jaký?“

„Souložil.“

„Cože, takový malý! Vždyť jsi z toho nemohl nic mít!“

„To je fakt, já byl totiž hrozně opilej.“

V kavárně sedí starší pán. Přistoupí k němu muž a praví:

„Dobrý den, pane profesore!“

„Dobrý den, ale já vás neznám.“

„Já jsem Novák, maturoval jsem u vás za republiky.“

„Ano, ano, ale u mě maturovali dva, jeden 1936 a jeden 1938.“

„Já maturoval 1938.“

„A jak se vám daří?“

„Dobře, jsem šťastně ženat, mám pět dětí.“

„Á, teď už si to připomínám jasně. Novák, třetí řada u okna, dřív, ale nepozorný...“

Babička jde s dědečkem lesem a tu vidí za keřem milující se dvojici. Babička:

„Dědoušku, nedal by sis taky jedno číslo?“

„I dal, babičko, ale či by mě ten mladej pustil?“

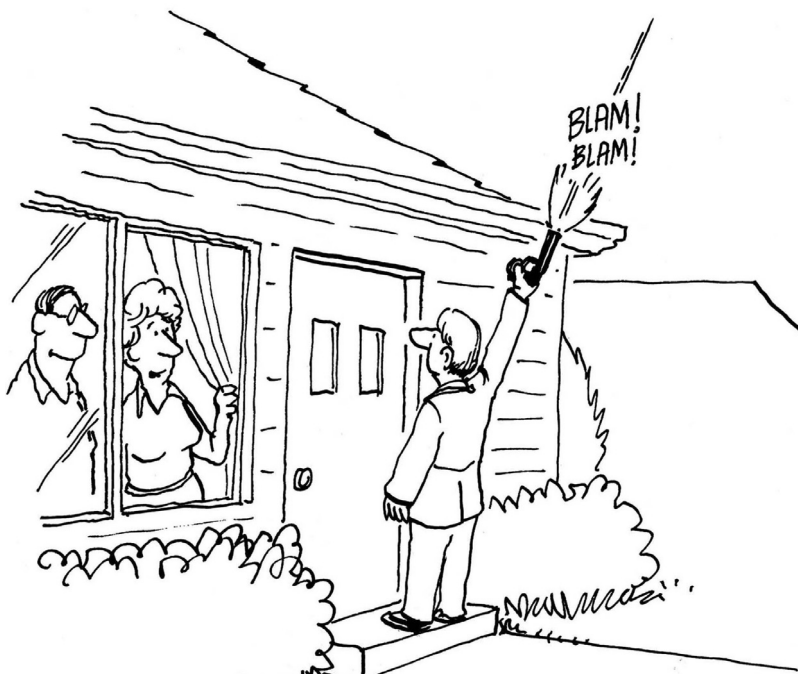
Jede Tatra po silnici,
sem tam trochu nadskočí,
důchodci už nejsou svěží,
málokterý uskočí.

Starý děda kouká z balkonu a povídá:

„Ti studenti jsou dneska tak chudí.

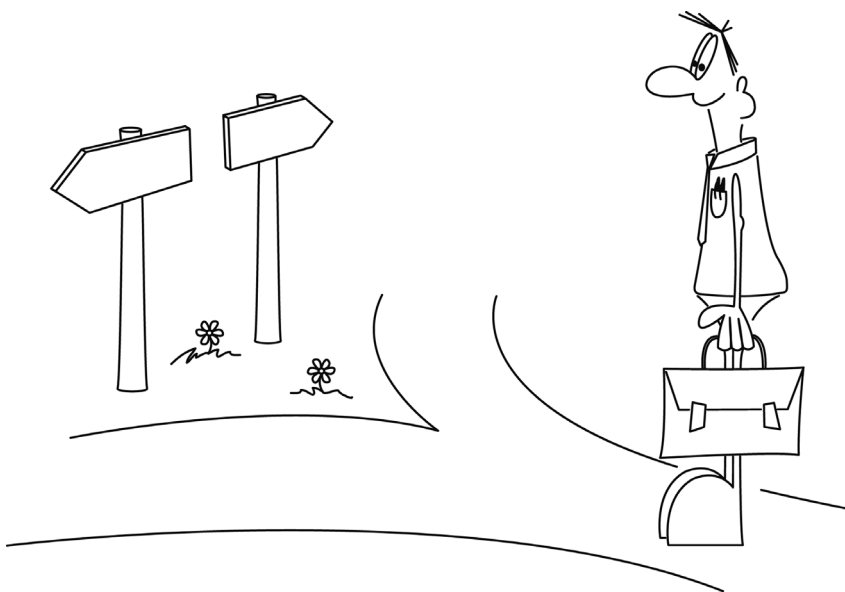
Kouří jednu cigaretu v pěti lidech

a ještě se tomu smějou.“

Proč tví přátelé nemůžou prostě použít zvonek?

O CESTOVÁNÍ

„Při svých cestách za kanibaly jste byl jednou nohou v hrobě...“
říká reportér.

„V hrobě ani ne, spíš v hrnci,“ odpoví turista.

„To, že chcete, abych se ve vašem hotelu cítil jako doma,
je sice hezké, ale já jsem si přijel odpočinout!“

Ona: „Franto!!! Teď tady proběhla myš!“

On: „No a co?“

Ona: „Okamžitě volej na recepci a řekni jim to,
ty umíš líp anglicky!“

On: „Helou, recepšn?“

Recepce: „Hello, yes, this is reception.“

On: „Du jů nou Tom end Džery?“

Recepce: „Ehm... yes, I know them.“

On: „Džery is hír...“

Plazí se chlápek po poušti a je k smrti vysílený,
když se konečně doplazí k oáze.

Poprosí o sklenici vody a prodavač mu odpoví:

„Bohužel, já prodávám jen kravaty.“

Zasípe: „Tak na shledanou,“ a plazí se dál.

Narazí na další oázu a tam na první palmě visí výstražná
cedule: „Vstup pouze s kravatou!“

„Podle mě nemůže bejt pravda, že na Měsíci není život. Jedna známá odjela na měsíc na dovolenou a vrátila se těhotná.“

Stojí dva kosmonauti na Marsu, dívají se střídavě na sebe, na zem, na raketu, na sebe, na zem, na raketu. Po chvíli to jeden z nich nevydrží a říká: „Co na mě tak čumíš, já tam ty klíče nezabouchl!“

Na jedné místní lince nastoupí babka do autobusu, který jede pomalu. Babka přistoupí k šoférovi a povídá: „Pane řidiči, jedete s náma jako s hnojem!“
Řidič odpoví: „Co nastoupilo, to vezu.“

Babička ve vlaku: „Pane průvodčí, stojí to i ve Studené Vodě?“
„Nevím jak komu, babičko, ale mně ne.“

Zasněženou Arktidou putují dva polární cestovatelé. Najednou v dálce uvidí ledního medvěda. Jakmile je medvěd zpozoruje, hned se k nim rozběhne. Jeden z cestovatelů ze sebe rychle shodí batoh, kožich, vytáhne tenisky a začne si je zuřivě obouvat. Ten druhý mu říká: „Na co ti jsou tenisky? Vždyť i tak v nich nemůžeš utíkat rychleji než on!“ Ten první mu odpoví: „Netřeba. Mně stačí, když budu utíkat rychleji než ty!“